

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.178 van 12 september 2002
in de zaak A. 101.047/XIV-2278.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 27 februari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 februari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 14 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 23 augustus 1999 en zich vluchteling verklaart op 13 september 1999; dat op 11 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 7 februari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

1.2. Overwegende de bestreden beslissing besluit tot het kennelijk ongegrond karakter van de door de verzoekende partij gedane asielaanvraag; dat zij dit motiveert als volgt:

"Uit betrokkenes verklaringen blijkt dat haar problemen het gevolg zijn van de problemen die haar vader, B. D. (CG/99/21088), kende. In het kader van een door deze laatste ingesteld dringend beroep werd een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen op basis van het bedrieglijk karakter ervan. Er kan derhalve ook niet voor betrokkene gesteld worden dat zij haar land heeft verlaten uit vrees zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.";

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

"Schending van het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; van de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting. Manifeste beoordelingsfout.

Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer hij nalaat verzoeksters vrees voor vervolging in haar land grondig te toetsen aan de Vluchtelingenconventie.

Dat verweerder in de bevestigende beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, stelt dat verzoekster haar asielaanvraag steunt op deze ingediend door haar vader. Aangezien een bevestigende beslissing genomen werd ten aanzien van haar vader, besluit verweerder, kan evenmin ten aanzien van verzoekster gesteld worden dat zij haar land van herkomst verliet uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Dat evenwel uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal weldegelijk blijkt dat verzoekster ook op eigen motieven haar asielaanvraag heeft gesteund, meer bepaald op grond van het feit dat haar leven in Slovakije onmogelijk werd wegens haar Roma-origine (mishandelingen, bedreigingen, geen bescherming door de politie, ...). Dat het absoluut niet kan volstaan de asielaanvraag van verzoekster af te wijzen louter en alleen op grond van de motivatie dat haar asielaanvraag gesteund was op de argumenten gebruikt door haar vader bij diens asielaanvraag wanneer zonder enige betwisting vaststaat- dat verzoekster zelf eveneens wegens haar origine in haar land vervolgd werd.

Dat de argumenten van verzoekster in de bestreden beslissing niet behandeld noch weerlegd, noch getoetst werden aan de Vluchtelingenconventie.

Dat verweerder een manifeste beoordelingsfout maakte.

Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer hij nalaat verzoeksters vrees voor vervolging in haar land grondig te toetsen aan de Vluchtelingenconventie.";

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het middel de schending aanvoert van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953; dat aan deze bepaling een directe werking moet worden onzegd; dat de verzoekende partij de rechtstreekse schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen niet dienstig kan inroepen; dat het middel in die mate niet ontvankelijk is;

2.2.2. Overwegende dat, wat de kritiek betreft dat "uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal wel degelijk blijkt dat (de verzoekende partij) ook op eigen motieven haar asielaanvraag heeft gesteund", in herinnering dient te worden gebracht dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij noch voor de dienst Vreemdelingenzaken, noch voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar asielaanvraag op andere gronden heeft gebaseerd dan deze waarop haar vader zijn aanvraag heeft gebaseerd; dat het middel, voor zover het aanvoert dat "uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal wel degelijk blijkt dat (de verzoekende partij) ook op eigen motieven haar asielaanvraag heeft gesteund", feitelijke grondslag mist;

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij de schending van zowel de formele als de materiële motiveringsplicht aanvoert; dat zij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn; dat het middel, in zoverre het steun vindt in de schending van de formele motiveringsplicht, niet ontvankelijk kan worden aangevoerd;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf september tweeduizend en twee, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

G. DEBERSAQUES.